

Home i dona en el projecte de Déu

Dc, 29/09/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Llegim a l'evangeli d'aquest diumenge el passatge del començament del capítol 10 de l'evangeli de Marc (Mc 10,2-16) que presenta uns fariseus preguntant a Jesús sobre la legitimitat del divorci.

El text es presenta complicat perquè tracta un tema que es presta a ser interpretat amb les categories culturals del nostre temps. L'evangeli de Marc s'adreça a unes comunitats que s'han plantejat la qüestió del divorci. L'entorn pagà en que viuen és permissiu en la matèria, els jueus que puguin viure dins la comunitat i els que es relacionen amb ella ho toleren, és lògic pensar que els seguidors de Jesús es preguntessin si els és permès el divorci.

D'entrada cal tenir present les circumstàncies que marquen les diferències entre l'època en que foren escrits els textos i el moment present. Ha canviat l'estructura familiar, la situació de la dona és molt diferent, el que conceptualment s'entén per divorci no és el mateix ara que abans, les comunitats que llegeixen els textos no són les mateixes. Pel que fa a l'estructura familiar val a dir que el cap de la família era l'amo de la casa, de tot el que allà hi havia i també de la dona, ella era una possessió més del marit. La dona fora del clan familiar, en la majoria e les situacions, no tenia cap mena de protecció física, ni jurídica. Fora d'aquest àmbit de protecció podia acabar essent una esclava o una prostituta. El que s'entenia per divorci quan es va escriure el llibre del Deuteronomi o l'evangeli de Marc era molt diferent al sentit social i jurídic que se li dona ara. L'entorn cultural, social, religiós i jurídic de la comunitat de Marc quan es plantejava el divorci era molt diferent als debats, reflexions, estudis jurídics, psicològics i reivindicacions actuals.

El text té la forma d'un debat rabínic. A la pregunta formulada pels fariseus avalada amb el text de l'Esclatúra, en aquest cas del Deuteronomi, respon Jesús amb un text d'una categoria superior, el Gènesi. Posteriorment es formulen les conclusions i criteris de comportament.

Hi ha una paraula que al nostre entendre és clau en el debat. El Deuteronomi diu que el marit dona un escrit de divorci per fer fora la dona. El verb hebreu "shala" vol dir, entre altres sentits, enviar lluny, llençar, despatxar, acomiadar, empènyer, fer fora. La Mishnà preveia les causes per les quals un home podia fer fora la dona i aquestes eren sovint nimietats. Un cop fora la dona, com hem dit, quedava del tot desprotegida, abocada sovint a la prostitució o esclavitud. Els abusos portats a terme amb l'aval d'aquesta llei eren in comptables.

Evidentment Jesús que defensa la dona adúltera (Jn 8,1-11) o la pecadora que es presenta a casa de Simó (Lc 7,36-50) no pot estar d'acord amb aquesta situació i invoca el principi pel qual l'home i la dona tenen la mateixa dignitat.

Jesús puntualitza que en projecte creador inicial de Déu home i dona constitueixen un tot inseparable. Jesús proposa un ideal on la igualtat total entre home i dona forma part del projecte de Déu. Aquest ideal no pot imposar-se amb lleis o debats legalistes. Cal acceptar el projecte de amb una actitud de la persona que s'obre del tot cap a Déu.

Diumenge 27 durant l'any. 3 d'Octubre de 2021